

[Kent Kirk]

er altså kommet til det skøn, at det over tre til fire år vil give mellem 50.000 og 70.000 arbejdspladser. Så det er egentlig fantastisk. Og jeg vil da meget gerne høre fra hr. Aage Frandsen, hvad det er for økonomer, som SF støtter sig på, der er kommet til et andet skøn, og hvad dette skøn er. Jeg vil også stille et spørgsmål til hr. Aage Frandsen: Selv om det ikke skulle give 50.000 eller 70.000 arbejdspladser, men kun 40.000 arbejdspladser, er det så ikke også godt for de mennesker, der ellers ville blive arbejdsløse i det danske samfund? Har vi ikke også en pligt over for 40.000 danskere, som vi nu kan sikre beskæftigelse?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg beder sådan set ikke om disse korte bemærkninger for at være polemisk over for Socialistisk Folkeparti, for der er forfærdelig meget, vi er enige om. Jeg tog ordet, fordi jeg troede, vi var enige om det, og fordi jeg synes, SF's indlæg her i dag virkede som en jagt på det ledige standpunkt. Man fandt noget fnidder hist og her, som man måske kunne være lidt uenig i, for at få en anledning til at lade være med at stemme for noget, som ikke specielt er en socialdemokratisk opfindelse, men som er resultatet af især meget seriøse trepartsdrøftelser, hvor arbejdsmarkedets parter og specielt fagbevægelsen har spillet en afgørende rolle. Det er det, der giver mig anledning til at tage ordet.

Men er SF's synspunkter ikke blevet imødekommet i forbindelse med de aftaler her omkring finansloven med hensyn til dagpengeregulering, med hensyn til folkepensionsregulering, med hensyn til afskaffelse af de nedsatte dagpenge? Er der ikke en lang række af det, der simpelt hen er SF-programpunkter, som ligesom skulle kunne få også de andre ting, det er nødvendigt at gøre, til at glide ned på en fornuftig måde? Er det ikke også tilfredsstillende for SF – når vi nu er enige om, at de generelle skattelettelser er en dårlig idé – at de generelle afskrivningsforbedringer er gået ud af eksportpakken?

I virkeligheden tror jeg, at svaret på det alt sammen er ja. Jo, sådan forholder det sig. Derfor tager jeg også hr. Aage Frandsens indlæg her i dag helt roligt, for jeg betragter det ikke som andet end en meget naturlig rollefordeling, at SF, selv om de er enige, bliver nødt til at

stemme imod, for man skal da helst kunne se forskel.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det var jo en venlig udgang, hr. Lykketoft havde på sine bemærkninger om den rollefordeling, der er mellem vores to partier. Man kan også sige, at rollefordelingen måske også er sådan, at i dette tilfælde ville Socialdemokratiet ikke have et folketingsvalg – af forskellige årsager, som jeg ikke skal kommentere – og at Socialdemokratiet traditionelt har den opfattelse, at man kan få noget ud af at samarbejde med borgerlige partier, en opfattelse, som vi ikke deler på samme måde. Sådan er nok denne rollefordeling også.

Det er rigtigt, at vi synes, det var godt, at den del af eksportpakken, som Socialdemokratiet har fået væk, er faldet væk. Det er da ikke alt, hvad Socialdemokraterne laver i dette tilfælde, der er dårligt, slet ikke. Det skulle da også være mærkeligt, når regeringen fremlægger noget, at det så ikke kan blive bedre, når Socialdemokraterne forhandler om det. Så ringe er Socialdemokratiet da sandelig ikke. Det har vi heller aldrig nogen sinde troet, ellers var der nok heller ikke mulighed for, at vi kunne samarbejde – eller troede, at vi kunne samarbejde.

Til bemærkningen fra hr. Kent Kirk: Hvis man satte nogle personer på en opgave, der hed: Prøv fra 1973 at undersøge, hvor mange arbejdspladser skiftende regeringer har lovet! Tag augustforlig, septemberforlig, juli- og påskeforlig, decemberforlig, og hvad de ellers hedder! Så tror jeg, man ville nå frem til, at man havde skabt så mange arbejdspladser, at vi havde mangel på arbejdskraft i dag. Det tror jeg desværre er tilfældet. Derfor siger nogle 70.000, og vores økonomer – dem, vi støtter os til – har skønnet som optimistisk skøn – det sagde jeg også i mit første indlæg – en 35.000. Det kan være 40.000, men altså 30.000 er det tal, de er nået frem til. Det er da rigtigt, at 30.000 nye arbejdspladser er bedre end ingen.

Men hvis man kan gøre noget endnu bedre, hvorfor skulle man så ikke gøre det? Hvorfor skulle man så ikke sørge for, at det var noget, der også virkede på længere sigt? Dette, siger man, giver et antal arbejdspladser over 3-4 år. Hvorfor laver vi så ikke en hel masse andet, som også giver nye arbejdspladser, også når de